

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. N.**, bývajúcej v K., toho času v K., zastúpenej Mgr. C. T., advokátkou v K., proti žalovanému **L. N.**, bývajúcemu v N., zastúpenému JUDr. L. K., advokátkou v K., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o návrhu žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6 C 103/2010, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2010 sp. zn. 8 Co 110/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno uznesením z 26. marca 2010 č.k. 6 C 103/2010-42 uložil žalovanému povinnosť strpieť užívanie rodinného domu s. č. X. vedený v KN, Správou katastra K. na LV č. X. pre k. ú. N. a to v rozsahu detskej izby žalobkyňou a jej deťmi R. L. a F. L. a spoločné užívanie obývacej izby, chodby, kuchyne, kúpeľne a toalety účastníkmi konania a vyššie uvedenými deťmi žalobkyne. Žalovanému ďalej uložil povinnosť umožniť vchod žalobkyne a jej detí do nehnuteľnosti cez parc. č. X. a X. vedené v KN, Správou katastra K. na LV č. X. pre k. ú. N., všetko do 15 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Vo zvyšku súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Krajský súd v Nitre na odvolanie žalovaného uznesením z 30. apríla 2010 sp. zn. 8 Co 110/2010 zmenil prvostupňové rozhodnutie v napadnutej vyhovujúcej časti tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci). Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, resp. zmeniť tak, že dovolací súd potvrdí rozhodnutie prvostupňového súdu. Uviedla, že odvolací súd bol názoru, že v danom prípade ide o nedostatok základného právneho vzťahu medzi požadovanou ochranou poskytovanou predbežným opatrením a výrokom vo veci samej. Dovolateľka sa s uvedeným právnym názorom nestotožnila. Žalobkyňa má všetky oprávnenia spojené s vlastníckym právom viažucim sa k sporným nehnuteľnostiam a preto má aj užívacie právo. Nehnuteľnosti patria do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia boli splnené.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobkyne zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenie, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., je nepochybné, že prípustnosť dovolania z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku aj uzneseniu), ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenie vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Pre záver o existencii niektorej z uvedených procesných väd nie je rozhodujúci subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto väd, ale len jednoznačne, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd. Dovolateľka vady v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietala a tieto vady nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Dovolanie je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, samo osebe (i keby k nemu skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže je dovolanie v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 145 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová